

Valtatiet ovat liian leveitä
ja vauhti tyhjää päätä huimaa

kylmästä Pohjantähdestä
yritetään repiä lämpöä, voimaa

ja asumukset täällä päin
ainakin niin kerrotaan

ovat täynnä varjoja
joilla on vain kaksi nimeä:
Uni ja Kuolema

Joskus murheen maille sade lankeaa
huuhtoen pahan meistä pois
silloin sinua pitelen, saan
kuvan miltä tuntua vois
sinä minussa
minä sinussa
mutta vain hetken lainassa
minä sinussa
sinä minussa
vain pienen hetken lainassa

Aamu-uutiset ovat aina
synkempiä kuin itse aamut

ja kotipihassa riehuvat aina
esi-isien haamut

ja maailman sokea tahto
on aina meitä vahvempi

liian nuorta viiniä
sen päälle lohduksi, ja
unta tai kuolema